

Posudek oponentky diplomové práce

Jméno diplomantky: **Radka Kresslová**

Téma a rozsah práce: **Účast veřejnosti na rozhodovacích procesech v rámci ochrany životního prostředí**

Rozsah práce: 105 stran včetně seznamu literatury a obsahu

Datum odevzdání práce: 16.12.2013

1. Diplomantka si vybrala téma poměrně tradiční a pro zpracování závěrečné práce velmi bohaté, jak dostupnou literaturou, tak šíří možného záběru.

Díky velmi preciznímu přístupu bylo téma zpracováno novým způsobem. Diplomantka promítla do tématu řadu soudních rozhodnutí, řadu praktických příkladů. Věnovala se též částem (zejména vstup veřejnosti do přípravy právních předpisů), které obvykle bývají spíše opomíjeny.

Práci tedy považuji za aktuální a inovativní.

Pokud jde o požadavky na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, diplomantka dohledala řadu judikatury, prošla dokumenty týkající se legislativních pravidel, jakož i hodnocení jejich využití. Zabývala se též řadou článků a další literatury, které v práci cituje. Způsobem zpracování se sice jedná o popisné dílo, ale uspořádáním a vysvětlením vazeb zahrnuje též analytické a komparativní prvky. Vhodně jsou doplněny dílčí závěry, které jednak ukazují, jak autorka pochopila danou právní úpravu, ale také schopnost zvažování možných změn budoucí právní úpravy.

2. Obsah práce

Diplomantka již v úvodu specifikuje, v jaké šíři se bude věnovat té které oblasti účasti veřejnosti. Jako hlavní mezinárodní dokument uvádí Aarhuskou úmluvu, které se podrobněji věnuje v kapitole 1. Nezabývá se zde podrobně jejím obsahem, ale spíše její aplikací a možnostmi přímé aplikace.

V kapitole druhé jsou rozebrány možnosti zapojení veřejnosti do přípravy budoucích právních předpisů. Komentován je článek 8 Aarhuské úmluvy a dále postupy OECD. V popisu přípravy evropské legislativy je zmíněna problematika Better regulation, možnost konzultací a cesta komunikace s evropskými poslanci. Postupy, tak jak jsou vyhodnocené, jsou spíše doplňujícími opatřeními k řádnému legislativnímu procesu v rámci EU.

Na národní úrovni je rozvedena možnost zapojení veřejnosti zejména podle Legislativních pravidel vlády a podle pravidel pro Hodnocení dopadů regulace (RIA). Oba postupy vyhodnocuje diplomantka jako nepříliš účinné a hlavně nezávazné. Zejména z toho důvodu, že veřejnost není povinným připomínkovým místem.

Celkově je účast veřejnosti sice zaručena, ale není efektivní. Diplomantka nastiňuje důvody, proč to tak je nebo může být a odkazuje též na řadu dokumentů, které toto vysvětlují.

Velmi rozsáhlá je kapitola třetí práce. Tato část odkazuje na článek 7 Aarhuské úmluvy, kde jsou základní pravidla (s odkazem na další ustanovení úmluvy) pro účast veřejnosti při tvorbě plánů, programů a politik v oblasti životního prostředí.

Koncepční nástroje upravené v předpisech na ochranu životního prostředí v ČR jsou dále rozebrány podle složek, resp. dílčích předpisů v ochraně životního prostředí.

Závěrem rozboru lesních plánů, plánů na úseku ochrany vod, ovzduší a přírody a krajiny je konstatováno, že účast veřejnosti není jednotná a zejména není dostatečně upravena.

Podrobně jsou rozebrány koncepční nástroje v územním plánování, a to se zohledněním poslední rozsáhlé novelizace stavebního zákona (zákon č. 350/2012 Sb.).

Hlavní kritikou zapojení veřejnosti v koncepčních nástrojích je jednak nedostatečně upravený způsob zapojení (vyjma územního plánování) a jednak nedostatek „řádného zohlednění“ připomínek veřejnosti.

Čtvrtá kapitola se věnuje účasti veřejnosti na rozhodování o specifických činnostech, které jsou vymezeny v příloze Aarhuské úmluvy. Popsáno je např. územní řízení.

K poznámce na straně 75, která se týká účasti veřejnosti v procesu IPPC je třeba odkázat na stávající judikaturu, která paralelní aplikaci § 27 správního řádu vylučuje.

3. Cíle práce byly naplněny. Diplomantka si již v úvodu vhodně vymezila, čemu se v rámci širokého tématu účasti veřejnosti v ochraně životního prostředí bude věnovat podrobněji a čemu spíše okrajově.

V rámci samotného rozboru vybraných oblastí postupovala logicky, systematicky. Využila řadu judikátů a článků k doplnění argumentace.

V rámci práce prokázala detailní znalost tématu. Z práce je též zjevný hlubší zájem o danou problematiku.

Spíše drobnou připomínku uplatňuji k tomu, že není shrnuto evropské právo na daném úseku. Ale je pravdou, že diplomantka chtěla práci strukturovat pouze podle požadavků Aarhuské úmluvy a tudíž se nezabývala tím, jak byly požadavky úmluvy přeneseny do směrníc upravujících proces EIA, SEA a IPPC.

4. Otázky k zodpovězení při obhajobě.

V jakém směru lze z hlediska práva iniciovat aktivní účast veřejnosti? Existují možnosti zjednodušení právní úpravy ve vybraných předpisech na ochranu životního prostředí tak, aby prostor pro účast veřejnosti byl jednoznačný a zřejmý?

6. Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení výborně.

V Praze dne: 13. ledna 2014

.....
JUDr. Tereza Snopková, Ph.D.

oponentka diplomové práce